

УДК 631.1:631:11

ДОЦІЛЬНІСТЬ ВІДНОВЛЕННЯ В СУЧАСНИХ АГРОФОРМУВАННЯХ ВЕДЕННЯ КНИГИ ІСТОРІЇ ПОЛІВ СІВОЗМІН

Печенюк В.І., кандидат с.-г. наук, доцент

E-mail: Vasyliivan@meta.ua

Хомовий М.М., кандидат с.-г. наук, доцент

E-mail: mhomoviy@ukr.net

Подільський державний аграрно-технічний університет

Ще в 1984 році Міністерством сільського господарства тодішньої УРСР була затверджена книга історії полів сівозмін господарств. Ця книга історії полів велаь головним агрономом господарства і була обов'язковою для кожного господарства. Відомості, записані в таблицях книги історії полів, давали можливість агрономічній службі необхідні матеріали для складання плану агротехнічних заходів по підвищенню родючості ґрунтів і врожайності сільськогосподарських культур на кожний наступний рік з урахуванням особливостей і застосування заходів у попередні роки на кожному полі сівозміни.

Книга складалася із восьми таблиць. В 1 і 2 таблицях відмічались метеорологічні умови (опади і температура). В інших таблицях записувалось передбачуване чергування культур і фактичне розміщення культур по сівозмінах. Далі відмічалась площа посівів та одержана врожайність сільськогосподарських культур. В решті таблиць приводилась система обробітку ґрунту, удобрення, основні заходи з підвищення родючості ґрунтів по роках, а також приводилась агротехніка в полях кожної сівозміни та отримані врожаї. Ця книга була розрахована на кожних 5 років.

Із ліквідацією колгоспів і радгоспів та розпаювання земель фактично введені сівозміни були зруйновані.

Лише в 2010 році Кабінет Міністрів України прийняв постанову №164 від 17.02.2010 р «Про затвердження нормативів оптимального співвідношення культур у сівозмінах у різних природно-сільськогосподарських регіонах», де була чітко регламентована оптимальна структура посівних площ з урахуванням

науково-обґрунтованих сівозмін на основі ґрунтово-екологічних принципів ведення землеробства на перспективу.

Наприклад, для Лісостепового природно-сільськогосподарського регіону була рекомендована така структура посівних площ: зернові і зернобобові культури 25-45%, технічні культури - 5-30%, (ріпак 3-5%, соя 2-4%, соняшник 5-9%), картопля і овоче-баштанні культури 3-5% і кормові культури – 10-75% (в т.ч. багаторічні трави 10-50%).

Тут же було встановлено допустимі нормативи періодичного вирощування культури (у часі) на одному і тому ж полі сівозміни.

2 листопада 2011 р. Кабінет Міністрів України прийняв нову Постанову (№1134) про затвердження «Порядку розроблення проектів землеустрою, що забезпечують еколого-економічне обґрунтування сівозміни та впорядкування угідь». Там було передбачено подання історії полів за 3-5 років.

Аналіз свідчить, що попередня форма книги історії полів сівозмін в господарстві за 1984 рік не придатна для ведення в сучасних агроформуваннях. Тому виникає доцільність розробки і введення нової форми книги історії полів, яка повинна обов'язково вестися в кожному агроформуванні. Для цього, напевно, необхідно залучити науковців і фахівців землевпорядних організацій і Міністерства аграрної політики та продовольства України.

Список використаної літератури

- 1 Книга історії полів сівозмін колгоспу, радгоспу. – Житомир, облдрук, 1985, 360 с.
2. Постанова Кабміну України №164 від 17.02.2010 «Про затвердження нормативів оптимального співвідношення культур у сівозмінах у різних природно-господарських регіонах», 1 с.
3. Постанова Кабміну України №1134 від 2.11.2011 «Порядок розроблення проектів землеустрою, що забезпечують еколого-економічне обґрунтування сівозмін та впорядкування угідь, 6 с.